

Els Sagrats Cors de Jesús i de Maria, expressions vives d'aquest Amor, dinamitzen i unifiquen tota la seva existència: cor, cap i peus. «Yo no sé cómo agradecer a Dios y a María Santísima todo lo que nos conceden»

Déu al cor.- El Cor de Jesús és la vida i el model de la Mare Teresa: «Hemos conocido el Amor personal de Dios y ha cambiado nuestra vida. Con ese purísimo amor hemos de amar a todos nuestros prójimos, nos hemos de amar muy especialmente unas hermanas a otras para que siempre haya unión fraterna [...], y a nuestros ancianos interesándonos mucho de su bien temporal y eterno». Aquesta profunda devoció es manifesta en la intensa pietat eucarística i en el silenci que «contribuye no poco a conservar aquella vida interior tan propia y tan necesaria a la religiosa, para que sea toda de Dios».

L'eternitat al cap.- Conscients que la felicitat plena només es troba en Déu, es viu anhelant l'abraçada definitiva amb el Pare, on l'alegria no tindrà fi. Per això les Germanetes viuen molt atentes al Esperit, per fer la seva voluntat amb rectitud de cor; «como un niño en brazos de su Padre». (Sl 130) Tot per a la seva major glòria: «No hay nada pequeño, cuando se hace a gloria de Dios». Així ho demana la Mare Teresa al Senyor, que inflami a les Germanetes «en su puro y divino amor, para que cada día le sean más fieles y mejor cumplan lo que le tienen prometido y no se propongan en sus obras otros fines, que los de agrandar a Dios y darle gloria».

I el món sota els peus.- És la saviesa de la creu, la suprema llibertat per a servir Déu en els pobres: «Vivimos la libertad de los hijos de Dios, abandonadas en la Providencia, que nunca defrauda: cuantos más pobres, más bienhechores». Unides a Jesús que, essent Déu, davallà als inferns de la nostra pobresa, el descobriren especialment present en aquells que han perdut valor als ulls del món, els ancians rebutjats per *la cultura del descart*, rostres vius del Crist sofrent. «Confíen en el Señor que no las desampará, ya que en los mismos ancianos sirven a Aquel que cuida hasta del más pequeño pajarito y de las flores de los campos».

PENSAMENTS DE SANTA TERESA DE JESÚS JORNET

- ✓ Sempre estic contenta d'oïr, i així visc molt tranquil·la i alegre; vingui el que vingui, tot es pot amb la gràcia de Déu.
- ✓ No fixem les nostres mirades en les criatures, sinó en el Criador que és el nostre darrer fi.
- ✓ Aprofitem el temps perquè és molt breu, i fem per atresorar mèrits per a l'altra vida, que és eterna.

3

PROGRAMA DE SANTE DAT: ESPIRITUALITAT I VIRTUTS DE LA MARE TERESA I CARISMA DE LES GERMANETES

Corrents de l'espiritualitat de la Mare Teresa Jornet

Els Sants els fa Déu amb la seva gràcia i la seva pròpia col·laboració personal, però també es val d'altres persones que exerceixen influència en ells. La Mare Teresa va tenir la sort de néixer en una família profundament arrelada en la fe que donà fruits de santedat. Algunes persones del seu entorn van exercir una influència particular que revertí en la seva genuïna espiritualitat. La seva profunda experiència d'Amor a Déu expressat en el servei als ancians desvalguts va imprimir el carisma de la seva Congregació.

- El pare Francesc Palau ajudà molt a desenvolupar la vida espiritual i d'oració de la seva neboda, deixant una influència **carmelitana** en l'espiritualitat de la Mare Teresa: amor a la soledat i a la vida interior, zel per l'apostolat i un gran amor al proïsme més necessitat.

desvalguts.

- Ja al monestir de les clarisses de Briviesca (Burgos), va viure un esperit de pobresa **franciscana** que l'alliberà de lo material per enamorar-se més fàcilment de Crist. Així pogué posar-se al servei dels altres abraçant Crist pobre en els ancians deseparats.

- La Mare Teresa inicià la seva vida de comunitat a Barbastre amb uns Exercicis Espirituals dirigits pel jesuïta padre Francisco Puig. Així entrà en contacte amb l'espiritualitat **ignasiana** i en ella es despertà el seu zel per la major glòria de Déu i la salvació de les ànimes.

- **Don Saturnino López Novoa** fou el gran promotor i mestre humil de la Mare Teresa. El seu amor als pobres i intensa activitat apostòlica influï en ella, a través dels seus consells i formació.

- **El pare Francisco García López** fou el conseller i formador espiritual de la Mare Teresa i de las Germanetes a València, com una prolongació del Fundador. Imprimí el seu propi caràcter cortès, senzill i bondadós en la seva dirigida, que tant va confiar en ell.

Virtuts de la Mare Teresa

Servir, donar-se als altres, va ser el tret distintiu de l'espiritualitat de la Mare Teresa. El secret del seu dinamisme era la seva unió amb Déu. «Alma grande y al mismo tiempo humanamente afable y sencilla», digué d'ella el papa Pius XII. Humil i capaç d'imposar la seva personalitat per dur a terme una obra ingent; malalta al cos i amb admirable fortalesa d'esperit; amb gran domini de sí mateixa i dotada de gran espontaneïtat i y gràcia amable. Amiga de tota virtut, especialment de la caritat, un ramell de virtuts heroïques enalteix i perfuma la seva vida.

- **L'obediència** ja figura a l'origen de la seva vocació religiosa: «yo soy hija de la obediencia, el obedecer es mi dicha». Malgrat la seva condició de Mare General al capdavant de la Congregació, mai resolgué los assumptes de notable importància sense comptar amb el consell i beneplàcit del fundador, don Saturnino López Novoa, i del cofundador, pare Francisco García López.

- La **humilitat** i senzillesa de qui ho espera tot de la Providència i res de sí mateixa. Davant la seva pròpia desconfiança demana consell i l'agraeix, i accepta les correccions: «Dios sea bendito, qué niña soy en el amor de Dios, tenga paciencia, Padre, que no me faltan buenos deseos».

- **L'alegria del desprendiment** i la indiferència a tot per ser exclusivament de Déu: «Todo son dificultades y privaciones [...] en medio de todo yo tengo ¡una alegría interior! Dios que haga lo que más quiera, que estoy conformada.»

- La **discreció** i **sentit de Déu** per fer tot el bé que el Senyor li demanava.

Aquesta virtut li donava gran coneixement de les persones i molta delicadesa en el tracte amb el proïsme en qui descobreix Déu.

- La **vida d'oració** és saba espiritual que la uneix a Déu i dóna eficàcia al seu apostolat: «El alma con oración todo lo puede». La seva devoció a l'Eucaristia i la seva fe en la Providència foren el secret de la seva prodigiosa i fecunda activitat.

Vida contemplativa en l'acció: el carisma de les Germanetes

Don Saturnino i la Mare Teresa van posar la Congregació sota el patrocini de la Mare de Déu dels Desemparats i sota la protecció de sant Josep i santa Marta, com a models singulars per a les Germanetes, ja que haurien de veure i servir Déu

mateix en la persona dels ancians i tenien que unir la vida contemplativa -a exemple de sant Josep- al servei actiu -a exemple de santa Marta: «Las vidas contemplativa y activa se unen [...] en la **vida mixta** [...] la que siguió y practicó de un modo excelentísimo nuestro Señor Jesucristo: oraba y contemplaba durante gran parte de la noche [...] y ocupaba el día en predicar, enseñar, curar enfermos y hacer obras de caridad [...]. **Y ésta es la vida que tienen y practican las Hermanitas**».

Així les Germanetes aprenen a mirar la creació sencera amb ulls misericordiosos i, coneixent la seva pròpia pobresa, supliquen humilment que el Senyor les guardi en el seu Amor per ser «religiosas santas y sencillas» a exemple de Jesús al pessebre: «Aprendamos las bellas lecciones que un Dios Niño nos da y enseña, para imitarle en su grande humildad y caridad». Aquesta és la clau de la seva espiritualitat apresada del Cor de Jesús: ser totalment de Déu i servir-lo en la entrega generosa als altres, especialment als ancians desemparats.

Volen viure la mateixa vida de Déu: els seus mateixos sentiments, pensaments i accions. El troben en el senzill treball diari: «No hay nada pequeño, cuando se hace a gloria de Dios». Aquesta fidelitat a les coses petites és fruit de la indiferència espiritual i de la plena acceptació de Déu en la seva vida «para que cada día le sean más fieles y mejor cumplan lo que le tienen prometido [...] y no se propongan en sus obras otros fines, que los de agradar a Dios y darle gloria»:

- a l'estil de Maria, la **Mare de Déu dels Desemparats** que, plena de Déu en el seu cor de Mare, acull sota el seu mantell amb tendresa i delicadesa, als menyspreats d'aquest món, veritables rostres de Crist sofrent;

- a l'estil de **santa Marta**, model de lliurament abnegat, total i alegre al servei dels altres, que aprengué del seu amic Jesús, de cor a cor, a servir amb la mirada posada només en Déu,

- i amb la saviesa i rectitud del cor de **sant Josep**, l'home just que vetlla, humil i calladament, perquè no falti res a la llar de la Sagrada Família en un clima de profunda contemplació i de santificació de la vida quotidiana.

La Mare Teresa resumeix **l'espiritualitat de la Congregació** amb aquesta frase: «Dios en el corazón, la eternidad en la cabeza, el mundo bajo los pies». En ella reflecteix l'essència del carisma de les Germanetes, nascut del sobreabundant Amor misericordiós de la Trinitat i la seva missió de salvació.